

Torenklanken

door Lucie Koelemeijer

Boerderij De Schans met de familie Schoenmaker in 1935. Op de foto v.l.n.r.: Jan Schoenmaker (1849), Trijntje Koster (1850), Piet Schoenmaker (1873) met zijn vrouw Antje Muis (1883) en hun dochter Margaretha (Gre) Schoenmaker (1906). Adres Zandweg 4 waar nu de apotheek is gevestigd. Foto: Waterlands Archief WAT 010790592.

Open Monumentendag 9 en 10 september

Het thema van de komende Monumentendagen is 'Boeren, burgers en buitenlui'. Nadenkend over de invulling van deze dagen kwam het Genootschap op het idee om niet alleen de jaarlijkse expositie te houden, maar daar iets extra's aan toe te voegen. Het thema maakte een aantal mensen zo enthousiast, dat besloten werd een boekwerk samen te stellen over de boerderijen en haar bewoners in Wormer vanaf het jaar 1900. De boerderijencommissie werd in het leven geroepen en deze ging voortvarend aan de slag. De boerderijen die ooit in het dorp hebben gestaan, zijn in kaart gebracht. De verhalen van de bewoners of van familie en vrienden zijn opgeschreven. Een groot aantal foto's van weleer is tevoorschijn gekomen. Dit alles heeft geresulteerd in een omvangrijk naslagwerk. Titel van het boek: *Hoe de boer uit Wormer verdween; van Veerdijk tot Oosteinde*. Op zaterdag 9 september vindt in Groos de opening van de expositie plaats en wordt het eerste exemplaar van het boek overhandigd aan Rijna Dokter. U bent van harte welkom. Voor het uitgebreide programma van 9 en 10 september, zie bladzijde 3 van deze *Torenklanken*.

Van het bestuur

Het is gelukt, de kopij voor het boek *Hoe de boer uit Wormer verdween* is tijdig bij onze huisdrukker Zaansprint aangeleverd. Hulde voor de boerderijencommissie die, om dit te realiseren, enorm veel werk heeft verzet. Hierbij moet verder de onmisbare medewerking van vele anderen niet onvermeld blijven. Voor de presentatie van het boek en tevens de hier aan gekoppelde expositie zitten we dit jaar niet in de vertrouwde Stoomhal maar in Café Groos. Hier was vroeger de kaasfabriek gevestigd en heeft dus zodoende een duidelijke relatie met het thema van dit jaar.

Er was trouwens meer te doen tijdens de afgelopen vakantieperiode. De eerste paal van de Beschuitstoren ging de grond in! Elders in dit blad treft u hier over het verhaal van Frans Koelemeijer, die er namens de redactie bij was. Jan Blokker en ondergetekende hebben tijdens de feestweek van Torenerf met veel succes een filmochtend verzorgd. Onder meer is de film over de bejaardenuitjes van 1937 t/m 1947 vertoond. Jan heeft op de hem bekende wijze de film geïntroduceerd. Het was maar goed dat er geen ruchtbaarheid aan was gegeven want de recreatiezaal was nu al afgeladen vol. Samen met de expositie in Torenerf geven we zo invulling aan een van de doelen van het Genootschap, namelijk voorlichting geven over de geschiedenis van Wormer en natuurlijk tevens aan de sociale functie die we hebben. Dat de lokale geschiedenis ook hier zich in veel belangstelling mag verheugen blijkt wel uit de grote aantallen bezoekers van de twee facebookpagina's 'Historisch Genootschap Wormer' en 'Wormer verleden in beeld'. De twee samenstellers, Frans Koelemeijer en Henk Wijngaards, stemmen de inhoud nu al enigszins op elkaar af. Dit najaar gaan ze bezien hoe die samenwerking verder vorm kan krijgen

zonder de aantrekkelijkheid van beide pagina's te verliezen.

Bij de stand van zaken mag zeker niet ontbreken dat de redactie van het *Jaarboek* ook dit jaar weer een aantal boeiende verhalen over het Wormer van vroeger voor ons in petto heeft. De datum van de Genootschapsdag waarop het op de gebruikelijke wijze aan u zal worden uitgereikt, is al vastgesteld op zaterdag 18 november. Maar eerst komen dus de Open Monumentendagen 9 en 10 september, dan hopen wij u te ontvangen in Café Groos. Neem vrienden en burens mee, het is de moeite waard.

Albert Stol

**Hoe de boer uit Wormer verdween
Van Veerdijk tot Oostende**

Historisch Genootschap Wormer
september 2017

Open Monumentendag 2017

Programma van het Historisch Genootschap Wormer

Locatie Café Groos, Dorpsstraat 206, Wormer

Zaterdag 9 september van 10.00 tot 16.00 uur

11.00 uur

Presentatie van het boek *Hoe de boer uit Wormer verdween*

Het boek geeft een overzicht van de boerderijen die ooit in Wormer hebben gestaan vanaf 1900 tot heden, van de Veerdijk tot en met het Oostende. De fraai vorm gegeven uitgave bevat naast veel foto's een beschrijving van elke boerderij en de boerenfamilies, aangevuld met persoonlijke verhalen en de rol van de boerenstand in het dorp destijds. Op een bij het boek los bijgevoegde actuele plattegrond staan alle beschreven boerderijen gemarkeerd. Een must voor ieder die wat heeft met de recente geschiedenis van Wormer!

Het boek zal worden uitgereikt aan Rijna Dokter, dochter van wijlen veehouder Willem Dokter, die vervolgens uit het boek zal voorlezen over haar familie-geschiedenis. Het boek is nu al te koop voor € 17,50; leden van het Historisch Genootschap Wormer betalen € 12,50. Reserveren is mogelijk bij Frans Koelemeijer tel. 06-18099499 of Albert Stol tel. 075-8880279.

10.00 -16.00 uur

Expositie

Met een uitgebreide expositie wordt een beeld gegeven van alle boerderijen destijds in Wormer en de boerenfamilies die hier hun bestaan in vonden. Wij prijzen ons gelukkig dat wij veel beeldmateriaal afkomstig uit particuliere verzamelingen die nog nooit eerder zijn gepubliceerd, kunnen tonen.

11.30 -16.00 uur

Slideshow

Een slideshow over het thema boerderijen en boeren in Wormer geeft met foto's en filmbeelden uit het verleden een indruk van het vroegere Wormer.

Muziek

Trekzakmuziek door Klaas en Gre Waal

Zondag 10 september van 11.00 tot 16.00 uur

10.00-16.00 uur

Expositie

10.00-16.00 uur

Slideshow

10.00-16.00 uur

Verkoop boek *Hoe de boer uit Wormer verdween*

Muziek

Accordeonmuziek door Jan Nooij

Met dit programma bieden wij u een uitgelezen kans om op een plezierige wijze meer aan de weet te komen over de geschiedenis van uw eigen woonomgeving. De toegang is beide dagen gratis en de koffie of thee staat klaar.

Organisatie: Frans Koelemeijer, Henk Wijngaards, Lucie Koelemeijer en Albert Stol van het Historisch Genootschap Wormer.

De eerste paal is geslagen

Mannen van heibedrijf Vroom verzorgden de instructie voor de notabelen. Foto: Wietske van Soest.

Een historisch moment op 5 juli 2017. De eerste paal van de te herbouwen Beschuitstoren ging de grond in. De initiatiefnemers, financier, ambtenaren en leden van het gemeentebestuur, de woningstichting Wormer en onze vertegenwoordiger Jan Blokker namens het Historisch Genootschap Wormer, sloegen met vereende krachten de symbolische, eerste paal de grond in. Symbolisch omdat het gebeurde met een ouderwetse driepoot en het echte heien pas een paar weken later zou beginnen. Onder luid applaus van de vele belangstellenden werd vervolgens getoast op deze mijlpaal. Daarmee is een begin gemaakt met de her-

bouw van de Beschuitstoren, een uniek 'nieuw' monument voor Wormer en de hele regio.

Bij monumenten denk je vanzelfsprekend aan oude gebouwen met een lange historie op een bijzondere plek. Dat kan je in dit geval niet zeggen maar het betreft natuurlijk wel een oud gebouw, dat gaat herrijzen op de plek waar hij zoveel eeuwen heeft gestaan. In 1896 werd de Westertoren of Beschuitstoren afgebroken na een lange geschiedenis, die teruggaat naar men aanneemt tot het jaar 1620 toen de toren werd gebouwd. Pogingen aan het einde van de negentiende eeuw om de toren te redden haalden het niet, ondanks de inspanningen

van de toenmalige burgemeester Cornelis Wildschut. De monumentale waarde werd niet zodanig gewaardeerd dat men bereid was het benodigde geld voor de restauratie op te brengen.

Volgens Mol, auteur van het standaard geschiedwerk over Wormer, 'hebben de Wormers – zoals nader wel is gebleken – het verlies van hun toren, die bijna drie eeuwen bij het dorpsbeeld had behoord, betreurd...'. Hij kon niet vermoeden dat de gemeente deze vergissing nog eens zou goedmaken en dat het de burgemeester was die de handschoen opnam.

In 2005 werden reeds de eerste plannen gemaakt voor de herbouw. Het duurde vervolgens tot 2017 voordat de gemeenteraad in het voorjaar, na wat aanpassingen op het eerste plan, het groene licht gaf.

Nakomelingen van de familie Wildschut schreven de volgende brief aan het gemeentebestuur: 'Als nakomelingen van de burgemeestersfamilie Wildschut, waarvan meer dan honderd jaar lang leden burgemeester zijn geweest in Jisp en voor kortere tijd ook in Wormer en Wijde Wormer, vragen wij uw aandacht voor het volgende.

Op 28 november 2015 waren wij bijeen op een familiereünie in de Jisperkerk. Deze kerk is in 1822 herbouwd tijdens burgemeester Johannes Wildschut, waarbij het fraaie interieur uit de oude kerk werd overgeplaatst.

Burgemeester Cornelis Wildschut heeft het rond 1900 voor elkaar gekregen om het renaissance raadhuis in Jisp te laten restaureren ondanks aanvankelijke plannen tot

sloop vanwege groot achterstallig onderhoud. Enkele jaren eerder was hem dat niet gelukt bij de Beschuitstoren in Wormer, die in 1896 werd afgebroken. Hoewel er van de benodigde 1700 gulden voor de restauratie 750 gulden door giften van buiten Wormer werd opgebracht, was het restant van bijna 1000 gulden blijkbaar toch een te zware last voor de gemeente Wormer.

Als nazaten van burgemeester Wildschut zijn wij buitengewoon verheugd over het plan tot herbouw van deze toren als icoon van die zeer belangrijke bedrijfstak van de beschuitbakkerij in de 17e eeuw'.

Het plan bestaat nu uit een aantal elementen: de bouw van de toren zelf, een corridor die de toren verbindt met de achtergelegen kantoren (op de begane grond) en drie woningen op de verdieping. De toren zelf wordt iets kleiner dan aanvankelijk werd gedacht. Een opletende buurtbewoner had volgens de burgemeester de juiste maten weten op te diepen uit een archief. >>

Burgemeester Tange brengt een toast uit. Foto: Arthur van Haarlem.

De nieuwe banner van het Genootschap.

Foto: Arthur van Haarlem.

Het Historisch Genootschap Wormer krijgt in de toren de benodigde ruimten beschikbaar voor opslag en activiteiten. De corridor zal door het genootschap gebruikt kunnen worden voor exposities. De bedoeling is dat het Genootschap voorts in overleg gebruik mag maken van de voorzieningen zoals toilet, pantry, balie en vergaderruimte van het achterliggende gebouw.

Ter gelegenheid van de eerste paal zijn door het genootschap een tweetal banners aangeschaft en uiteraard stonden die prominent op de bouwplaats opgesteld.

Als alles goed gaat, zal het bouwwerk midden 2018 gereed zijn en zal het Historisch Genootschap Wormer zijn definitieve plek hebben gevonden.

Frans Koelemeijer

Van de penningmeester: contributie-inning

Van de leden die een machtiging voor automatische incasso hebben afgegeven, is de contributie in maart geïncasseerd. Hebt u geen machtiging afgegeven en hebt u de contributie voor 2017 nog niet voldaan? Maak dan a.u.b. de contributie per omgaande over op IBAN NL 43 RABO 0114540179 o.v.v. uw lidnummer en het jaar. NB de contributie is met ingang van dit jaar € 17,50.

Marc van der Hout 075-6426181

Vier eeuwen Doopsgezinde gemeente Wormer en Jisp

Op Monumentendag, zaterdag 9 september om 11 uur, zal Dirk Pranger in een presentatie het boeiende verhaal over de geschiedenis van deze kleine gemeente tot leven brengen in de prachtige monumentale Vermaning, Dorpsstraat 371, Wormer.

Jeugdherinneringen (van voor de oorlog) II

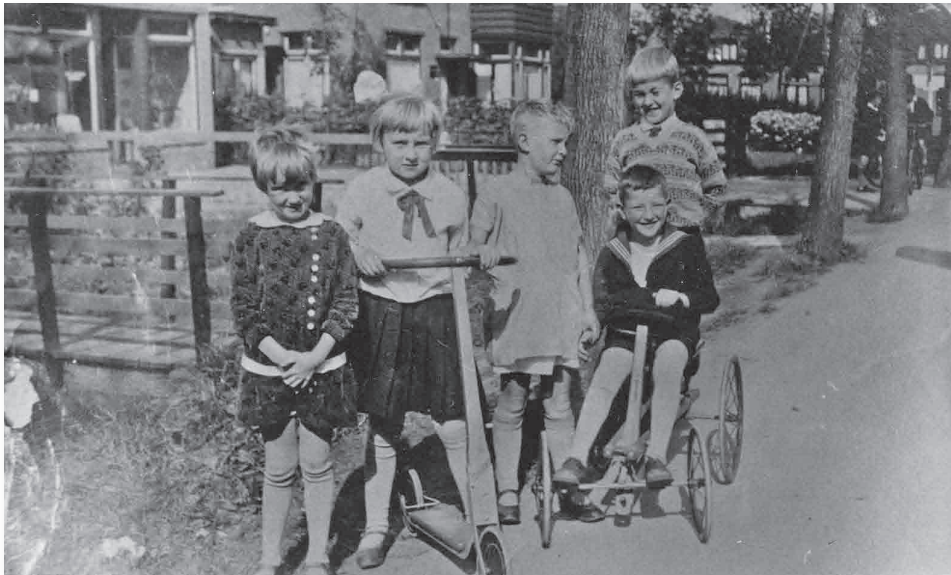
door Dik Kuijper

Zandweg-Knollendammerstraat. Foto Waterlands Archief WAT001024312.

Wat ook een prachtig speelterrein opleverde, was toen het wegslootje aan de westkant van de Nieuweweg werd gedempt. Dat zal zo ongeveer in de tweede helft van de dertiger jaren geweest zijn. De huizen konden daarvoor alleen maar bereikt worden via een bruggetje over dat slootje. En dat slootje liep vanaf de Zandwegaansloot tot aan de Zaanbrug. Dat slootje werd gedempt met (zwart) vliegias van de Hoogovens en dat kostte uiteraard wat tijd, want het werd met vrachtwagens aangevoerd. Op die demp kon je ook prachtig spelen. Alleen als je thuiskwam, dan waren zowel je kousen als je leren klompensokken natuurlijk behoorlijk zwart. Uiteraard werd door moeder het spelen op die zwarte derrie verboden. Om

te voorkomen dat ze zou ontdekken, dat we weer eens niet geluisterd hadden, spoelden we in een plas onze klompensokken uit en liepen naar het steegje van Bus, de kapper. Deze had in een zijkamertje een kacheltje staan om zijn apparatuur om te permanenten te verhitten. Het afvoerpijpje kwam uit de muur en liep verder verticaal tot boven de goot om de rook af te voeren. Uiteraard was dat pijpje lekker heet en met de sokken om je handen hield je deze om het pijpje om ze zo te drogen. Natuurlijk was dit te zien, dus als we thuiskwamen, werden de klompensokken zo gauw mogelijk op een schraagje gelegd, dat het aanrecht in de schuur ondersteunde. Toch werden deze trucs helaas door moeder nogal eens doorzien en dan zwaaide er natuurlijk wat. Wat weet ik niet

Nieuweweg, spelende kinderen met Vliegende Hollander? Foto Waterlands Archief WAT001006649.

meer, maar slaag kregen we nooit. Dat kwam bij ons niet voor.

Waar ook een slootje liep, was tussen de Zandweg en het land van Kenter, het stuk land dat begrensd werd door de Zandweg en de Knollendammerstraat, een rechthoekig stuk land dus. Nu stonden er heel wat "sekreten", wc's dus, boven dit slootje. Als er een strenge winter was, dan gebeurde het dat de torens die zich op het ijs opbouwden, zo hoog werden dat er maatregelen genomen moesten worden. Als dat moest gebeuren, dan was er weer eens een echte winter, want zo'n toren bouwde zich natuurlijk niet in twee dagen op.

De wegsloot van de Zandweg liep van af de Schanssloot onder de brug door, die de Nieuweweg met de Zandweg verbond en liep door tot de slinger, die nu nog in de Zandweg zit. Boog daar om, liep achter de Over-zandweg om, om haaks om te buigen en door te lopen achter de tuinen van de Nieuweweg tot de fabriek de Hollandia.

Het bruggetje werd in de tweede helft van de jaren dertig of begin veertiger jaren vervangen door een duiker.

's Winters was dat een pracht van een ijsbaan(tje). Hij liep dus ook voor ons huis langs. Het was daar dat ik als vierjarige mijn eerste schaatsstroken deed. Mijn moeder vertelde me later dat ik de slee waarachter ik het moest leren, bij het bruggetje, dat naar de Over-Zandweg liep, een zet gaf en prompt begon te strijken. Ik heb de slee nooit meer gebruikt, aldus mijn moeder.

Nu waren mijn ouders ook verwoede schaatsers. Zo gebeurde het wel dat, als wij op de wegsloot aan het schaatsen waren, er tegen etenstijd een ons bekend fluitje werd gehoord. Wij schaatsten dan naar de schoeiing voor het huis om op de rug van mijn vader, met de schaatsen onder, naar binnen te worden gedragen. Wij aten dus met de schaatsen ondergebonden onder de tafel, een unicum. Mijn moeder was namelijk zeer schoon. Zo

moest je altijd je schoenen uittrekken voor je naar binnen mocht komen en nu mochten we de schaatsen aanhouden!! De laatste happen waren nog niet binnen of het transport ging in omgekeerde richting en weg waren we weer. Een ander fenomeen was, als het ijs het toeliet, de familietocht naar Marken. Met nog een oom, met pa en moe aan de stok, ving's morgens om circa half negen de tocht aan. Nu zult u zeggen, wat betekende die stok? Wel, wij schaatsten op doorlopers, maar vader en moeder hadden een soort zwierschaatsen aan en reden alles buiten over. Zo vooruit zwierend werd de tocht naar Marken volbracht. U begrijpt dat wij een wat langere tocht reden, want wij gingen uiteraard sneller dan de 'oudjes'. Dus reden we weer eens een stukje terug om te kijken of ze er al aankwamen. Maar toch elke keer als het kon, gingen we weer mee.

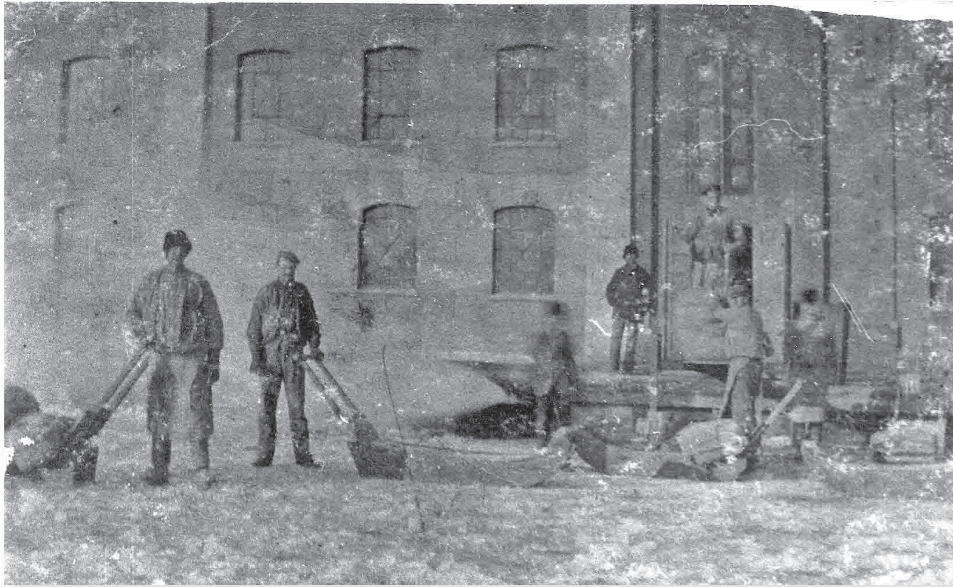
En weet u nog van de 'Hollanders' of de 'Vliegende Hollanders'? Dat waren de houten karretjes die je met een verticale houten stang, door hem heen en weer te bewegen, op gang kreeg. Voor zat een draaibare houten dwarsstang om met je voeten te kunnen sturen. Aan de uiteinden zaten twee houten wielen met een ijzeren bandje er omheen. Achter op de vaste houten dwarsstang eveneens dezelfde houten wieltes. Had je een Vliegende Hollander, dan zat er op de houten aandrijfstang een groot tandwiel, dat een klein tandwiel op de dwarse achteras aandreef en zo een veel grotere snelheid ontwikkelde. De rem was de verticale houten stang die je heen en weer bewoog. Hield je die stil, dan blokkeerde je daarmee de achterwielen, die dus als rem fungeerden. Het was een stuk speelgoed, dat niet ieder kind had.

Had ik het eerder over speelterreinen, ook de Veerdijk met de rijstpellerijen en de verderop gelegen pakhuizen werden door ons veel bezocht. Het ophijsen van de balen vonden we interessant, maar daar was je gauw op uitgekeken. De rijstpellerij de Unie had een behoorlijke aantrekkingskracht. Want wat was

er zo aantrekkelijk? Het klare product kwam door een pijp naar beneden om in jute zakken opgevangen te worden. De zakken stonden op een weegschaal en als de juiste hoeveelheid erin zat, schoof de weger de schuif dicht, waarmee de stroom dus onderbroken werd. Hierna werden met een zakkennaald en een touwtje de zakken dicht genaaid. Nu hing er altijd een bos touw aan de buitenmuur, ongeveer 1 à 1,5 meter van de buitendeur. Dus gingen wij voor de bos touw staan, aandachtig kijkend naar de afweger, ondertussen met een hand op de rug een touwtje melkend uit de bos touw. Meestal lukte het om er een paar uit te melken voordat de afweger het in de gaten had. Maar had hij het in de gaten, dan was het benen maken, want een klap met een jute zak om je oren, dat kwam aan. Waarom wilden we zo graag die touwtjes? Wel daar vlochten we zogenaamde leidsels van en dan kon je een paard mennen. Het paard was dan een van je speelkameraadjes.

Een andere geliefde plek, die we wel eens met een bezoek vereerden, was de opslagplaats van de vaten met witte stroop. Deze lagen op een terreintje tussen het huis van de machinist van de Liefde, in die tijd de heer Stroo, en het pakhuis Rouen. Ze lagen achter een hek van stalen verticale pijpen met daartussen stevig gaas gespannen. En toch kwam het voor dat er een gat in het gaas zat. Dan haalden we een steelpannetje van huis, kropen door het gat en kantelden een horizontaal vat. Maar eerst draaiden we de plug los, bondel geheten. We vingen in het pannetje een laagje witte stroop op en als we genoeg hadden, als de bliksem het vat teruggedraaid en schroefden de bondel er weer op. Vlug weer door het hek om dan thuis op een petroleumstel strooptaaien te bakken. Heerlijk. Uiteraard duurde het meestal maar kort dat het gat in het hek bleef bestaan, want natuurlijk zagen ze aan de sporen dat er bezoek geweest was. >>

Veerdijk, Rijstpellerij De Unie met de bevroren Zaan tijdens de barre winter van 1929. Foto geschenken door B. Schoute, Zandweg 24, Wormer.

Toen het pakhuis Rouen gebouwd was, gebeurde het dat er een deur open stond. Dus wij met een stuk of vijf jongens het pakhuis in en naar de zolders. Zelfs op dak konden we komen. Daar op staand keken we naar beneden om te ontdekken dat de meester, de heer Hellenaar, ons met twee arbeiders stond op te wachten. Goede raad was duur. Hoe die te ontlopen?

Nu liep er een zakkensul vanaf de bovenste zolder in de vorm van een kurketrekker naar beneden en we besloten om achter elkaar zittend naar beneden te gaan en op de begane grond uit elkaar te stuiven en zo geschiedde. Op de grond aanbeland ontweken wij de arbeiders en wij, twee jongens, vlogen de Unie binnen. We klommen razend snel de daar staande zaken met rijst op. De zakken werden in vierkante blokken met de hand opgetast

tot aan de zolder. Natuurlijk bleef er in het midden een gat over en daar verborgen wij ons. Wij zagen één van de arbeiders over de buitenste rand kijken, maar hij ontdekte ons niet. Na een poos kwamen wij voorzichtig weer tevoorschijn en zagen de arbeider staan die op ons stond op te wachten. Jongensbenen zijn nu eenmaal snel en voor hij ons een klap met een jutezak kon geven, waren wij al buiten en renden weg. Het liep voor ons goed af.

(Einde)

Schenkeningen

- Van ons lid Bart van der Laan, Jan Allanhof 13, Wormer een videoband van de Dorpsfilm *Jisp – Spijkerboor* uit 1953, destijds gemaakt in opdracht van de zangvereniging 'Zang en Vriendschap' en later op haar initiatief op videoband gezet.
- Van de heer Jan Al, Fazantendreef 1, Bleiswijk, een bord (zonder rand) met de afbeelding van een tulp. Het bord is midden jaren zestig gevonden in het weiland achter het (toenmalige) verenigingsgebouw ter hoogte waar de molen De Uil heeft gestaan.
- Van de heer Koos Jonker, Knollendammerstraat, Wormer een aantal unieke foto's van Van Gelder & Zn.
- Van ons lid de heer B. Schoute, Zandweg 42, Wormer een mooie verzameling historische foto's van Wormer.
- Van ons lid Maarten de Groot, Torenplein 33, Wormer, ontvingen we een map met informatie over de joodse familie Zwarte, die in de Tweede Wereldoorlog onderzoek in Purmerend. Hun dochter Tini vertoefde tijdens de oorlog regelmatig in Wormer aan de Knollendammerstraat.

Geschonken foto's en dia's zullen door onze fotowerkgroep worden gescand en ingevoerd in de beeldbank van het Waterlands Archief en daarna in beheer worden overdragen aan dit archief. De overige objecten zullen wij goed bewaren en eventueel gebruiken. Heel hartelijk dank voor uw giften.

De redactie

Molen De Hoop en Rijstpellerij De Unie omstreeks 1900. Foto uit de door B. Schoute geschenken collectie.

Agenda

Zaterdag 9 september 11.00 uur - Café Groos

Presentatie van het boek *Hoe de boer uit Wormer verdween*

Zaterdag 9 en zondag 10 september - Open Monumentendag

Expositie Café Groos, zie verder het programma op bladzijde 3

Zaterdag 18 november 2017 - Genootschapsdag

Uitreiking van het *Jaarboek 2017*

Gaat u verhuizen? Of heeft u een ander e-mailadres?

Laat het ons weten!

Schriftelijk: Historisch Genootschap Wormer p/a De Lindenboom 22,
1531 PM Wormer

E-mail: secretaris@genootschapwormer.nl

Colofon

Torenklanken is een kwartaaluitgave van het Historisch Genootschap Wormer.
Een lidmaatschap kost € 17,50 per jaar.

Redactie

Frans Koelemeijer, Lucie Koelemeijer; Albert Stol (eindredactie),

Wietske van Soest (opmaak)

Redactieadres: De Lindeboom 22, 1531 PM Wormer

E-mail: torenklanken@genootschapwormer.nl

Bestuur

Peter Roos, voorzitter

Arthur van Haarlem, secretaris

Marc van der Hout, penningmeester

Nico Koelemeijer

Albert Stol

Jaarboek

Redactie: Cees Kingma, Nico Koelemeijer;

René van Maanen, Els Mak, Dick Pranger

E-mail: jaarboek@genootschapwormer.nl

Fotowerkgroep

Carla Koetsier, Joke Weenink Butter, Rita van de Wiel

Beschuifstorencommissie

Donny Bom, Frans Hanegraaf, Eric van der Toorn Vrijthoff, Albert Stol

Historisch Genootschap Wormer

De Lindenboom 22, 1531 PM Wormer, 075-8880279

Opgericht: 14 december 2005

KvK-nummer: 34242956

Rabobank: IBAN NL43 RABO 0114 5401 79

E-mail: secretaris@genootschapwormer.nl

Website: www.genootschapwormer.nl

Facebook: Historisch Genootschap Wormer

